

Sygn. akt I ACa 385/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Zbigniew Grzywaczewski
Sędzia:	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Sędzia:	SA Alicja Surdy
Protokolant	st.sekr.sąd. Izabela Lipska

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2012 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w L.

przeciwko (...) Spółki Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 29 lutego 2012 r. sygn. akt IX GC 474/11

I. oddala apelację;

II. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów procesu za II instancję.

I ACa 385/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 29 lutego 2012r. Sąd Okręgowy w Lublinie zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. kwotę 4.345,76 euro z ustawowymi odsetkami, umorzył postępowanie w pozostałej części i orzekł o kosztach procesu.

Przedmiotem sporu była wierzytelność w kwocie 110.287,22 euro stanowiąca należność za towar objęty dwoma fakturami, przelana na powódkę przez E. J. w B., a przysługująca w stosunku do pozwanej Spółki.

Znaczna część roszczenia powódki została zaspokojona po wytoczeniu powództwa w związku z czym powódka cofnęła w tej części pozew. Sporna pozostała kwota 4.345,76 euro.

Sąd nie uwzględnił zarzutów pozwanej, która twierdziła, iż Sąd Okręgowy w Lublinie nie jest właściwy do rozpoznania sprawy zaś powództwo jest przedwczesne i zasądził sporną kwotę.

Od tego wyroku pozwana złożyła apelację zarzucając błędną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz pominięcie wniosków dowodowych zgłoszonych przez nią i zarzutu braku właściwości sądu.

Wskazując na powyższe pozwana wnosiła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa ewentualnie uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Stosownie do art. 202 kpc niewłaściwość sądu dającą się usunąć za pomocą umowy stron sąd bierze pod rozwagę tylko na zarzut pozwanego, zgłoszony i należycie uzasadniony przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy.

Pozwana podnosząc w odpowiedzi na pozew zarzut braku właściwości sądu twierdziła, iż sądem właściwym jest albo sąd siedziby pozwanej albo sąd wskazany w umowie zawartej pomiędzy pozwaną, a spółką (...). Nie wykazała jednak dowodami, ani nawet nie wyjaśniła jaka była jej sytuacja prawna w relacjach ze spółką (...). Skoro zatem, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 202 kpc nie uzasadniła zarzutu należycie, Sąd Okręgowy zasadnie uznał, iż nie została spełniona przesłanka warunkująca wzięcie tego zarzutu pod rozwagę. Należy również zauważyć, iż pozwana nawet nie twierdziła, aby pominięcie tego zarzutu miało wpływ na rozstrzygnięcie sporu.

Sąd Okręgowy prawidłowo również nie uwzględnił zarzutu przedwczesności powództwa.

Objęte sporem faktury zostały wystawione w dniach 26 maja i 21 lipca 2011r. Termin płatności został w nich określony na 90 dni od daty wystawienia i upływał odpowiednio 24 sierpnia i 19 października 2011r.. Powód wystąpił ze sporem w listopadzie 2011r., a zatem wówczas gdy należności były już wymagalne. Pozwana zresztą po zawiśnięciu sporu spłacała sukcesywnie dług, co powódka uwzględniała ograniczając swoje roszczenie.

Twierdzenie pozwanej, że na skutek prowadzonych przez nią ze spółką (...) rozmów miała ulec zmianie kwota nabytej przez powódkę wierzytelności nie może mieć wpływu na zasadność żądania powódki. Z dołączonych do odpowiedzi na pozew korespondencji mailowej wynika, iż ustalenia pomiędzy pozwaną, a spółką (...) dotyczyły wpłaty na rzecz powódki przez E. kwoty 36.699,50 euro. Kwota taka została wpłacona w dniu 19 grudnia 2011r. i została zaliczona przez powódkę na poczet długu objętego niniejszym sporem. Prowadzenie zatem w tym przedmiocie postępowania dowodowego było zbędne.

Z tych względów i na podstawie art. 385 kpc i art. 108 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.